

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/42/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216000010
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2216000010.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 22.9.2021, č.k. 0T/7/2016-343, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.9.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje v celom rozsahu.

Podľa § 166 Trestného poriadku sa obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., E. F. G. XXX/XX, H. B. I., ktorý bol rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 23.01.2019 č. k. 0T/7/2016 – 279 uznaný za vinného zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, odsudzuje:

Podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona a §§ 36 písm. l), 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 4 a 41 odsek 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje od ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Okresný súd Dunajská Streda rozsudkom zo dňa 22.9.2021, č. k. 0T/7/2016-343 rozhodol o treste obžalovaného A. B. nasledovne:

Podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona, § 51 odsek 1 Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov pri súčasnom uložení probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 49 odsek 1 Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody sa podmienienečne odkladá a podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona obžalovanému sa určuje skúšobná doba na 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno h), písmeno k) Trestného zákona obžalovanému súd ukladá povinnosti spočívajúce v príkaze podrobiť sa v súčasnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu, zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Po vyhlásení napadnutého rozsudku sa obžalovaný vzdal práva podať odvolanie a prokurátor si lehotu na podanie odvolania ponechal.

Prokurátor následne v zákonom stanovenej lehote odvolanie podal v neprospech obžalovaného, proti výroku o treste a toto odôvodnil osobitným podaním zo dňa 25.10.2021 nasledovne (skrátene):

Súdom uložený trest považuje za neprimerane mierny a uložený v rozpore s § 34 ods. 1 a § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Poukázal pritom na odpis registra trestov obžalovaného, ktorý bol celkom deväťkrát súdne trestaný, a to zásadne iba za úmyselné trestné činy, za spáchanie ktorých mu bol v celkom šiestich prípadoch uložený nepodmienečný trest odňatia slobody.

Ďalej poukázal na to, že obžalovaný bol naposledy k nepodmienečnému trestu odňatia slobody odsúdený rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/47/2015 z 07.09.2015 za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 písm. b) Tr. zák. vo výmere 14 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a tento vykonal dňa 17.11.2015. Z uvedeného teda vyplýva, že obžalovaný sa úmyselného trestného činu, ktorý je predmetom tohto trestného konania dopustil iba po necelých dvoch mesiacoch po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody (15.01.2016), ktorý mu bol uložený rovnako za úmyselný trestný čin.

Konštatuje, že žiadne z doterajších odsúdení, keďže po ich uložení sa zakaždým dopustil úmyselnej trestnej činnosti, rozhodne nemalo na obžalovaného prevýchovný účinok. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, prihliadajúc na doterajší život obžalovaného, prostredie, v ktorom žije, ako aj na okolnosti prípadu, majúč súčasne na zreteli samotný účel trestu z hľadiska prevencie individuálnej aj generálnej, nemožno považovať uloženie podmienenečného trestu odňatia slobody (resp. iného alternatívneho trestu) obžalovanému za zákonné.

Z uvedených dôvodov preto navrhuje, aby Krajský súd Trnava v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a aby v zmysle ustanovenia § 322 ods. 3 Trestného poriadku uložil obžalovanému nepodmienečný trest vo výmere najmenej 28 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

K podanému odvolaniu sa vyjadril obžalovaný, prostredníctvom svojho obhajcu, podaním zo dňa 27.11.2021 nasledovne (skrátene):

Odvolanie okresnej prokuratúry je bezdôvodné, pretože prvostupňový súd rozhodol správne, v súlade s platnými právnymi predpismi, správne boli aplikované aj príslušné ustanovenia Trestného zákona.

Trestný čin bol spáchaný pred 6 rokmi, obžalovaný svoje konanie úprimne oľutoval, pričom trestný čin nespáchal v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia. Obžalovaný bol podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody dňa 02.03.2021, teda vo výkone trestu odňatia slobody preukázal, že nie je potrebný ďalší výkon nepodmienečného trestu, preto ho súd prepustil a určil skúšobnú dobu, nakoľko obžalovaný splnil všetky podmienky podmienenečného prepustenia. V súčasnosti sa stará o 3 maloleté deti jeho brata, žije usporiadaný a riadny život.

Vzhľadom na to, že napadnutým rozsudkom neboli porušené žiadne ustanovenia Trestného zákona, trest uložený obžalovanému je zákonný a dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného, navrhuje odvolanie Okresnej prokuratúry Dunajská Streda zamietnuť ako bezdôvodné.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavil prokurátor krajskej prokuratúry a obhajca obžalovaného. Prokurátor sa pridržiaval písomne podaného odvolania a navrhol, aby súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest v strednom stupni stráženia. Obhajca obžalovaného navrhol zamietnuť odvolanie prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých

výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Po preskúmaní napadnutého výroku o treste, v rozsahu podaného odvolania a dôvodov, ktoré uvádza prokurátor, ako aj konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Zo spisového materiálu bolo zistené, že v trestnej veci obžalovaného už bolo raz rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 23.01.2019, č. k. 0T/7/2016 - 279, ktorým bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 15.01.2016 v čase okolo 16.00 hod. v meste J., K. XXX/XX, okres Dunajská Streda, neoprávnené vnikli na riadne oplotený a uzamknutý dvor rodinného domu, ktorého majiteľom je L. F., nar. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že bez jeho súhlasu a vedomia M. B. a ml. E. B. doposiaľ nezisteným spôsobom prekonali riadne uzamknuté oplotenie do uvedeného rodinného domu, ktorého účelom je zabrániť neoprávnenému vniknutiu a tak sa dostali na dvor, následne vošli do riadne obývaného rodinného domu, do spálne, pričom M. B. odcudzil 1 ks pečatný prsteň zo žltého kovu a ml. E. B. pozoroval pri dverách a vtedy boli prichytení majiteľom L. F., ktorý ich vyzval, aby odišli, vtedy došlo k fyzickému kontaktu, kedy M. B. udrel poškodeného L. F. do oblasti tváre, následne poškodený L. F. v obave o svoje zdravie odbehol, po čom M. B. a ml. E. B. začali utekať smerom k plotu, ktorým je ohradený rodinný dom a ušli na Hlavnú ulicu, kde ich čakal vodič A. B. v osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Fabia, EČ: N., na ktorom následne ušli, pričom krádežou spôsobili škodu vo výške 450,- Eur podľa udania poškodeného. Súd prvého stupňa u obžalovaného A. B. podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Levice sp. zn. 4T/112/12 zo dňa 10.12.2018, právoplatný dňa 10.12.2018.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor, a to do výroku o treste, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trnave tak, že uznesením zo dňa 28.11.2019, sp. zn. 5To/115/2019 podľa § 321 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v danom prípade bol obžalovaný v aktuálne vedenom trestnom konaní uznaný za vinného zo spáchania trestného činu, ktorého sa dopustil dňa 15. 1. 2016. Z oboznámeného rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 10. 12. 2018, spisová

značka 4T/112/2012 vyplýva, že v tomto konaní bol obžalovaný odsúdený za spáchanie trestného činu, ktorého sa dopustil dňa 20.8.2011. Zároveň však bol týmto rozsudkom Okresného súdu Levice uložený súhrnný trest, ktorým bol zrušený výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom, ktorý vydal Okresný súd Nové Zámky v konaní vedenom pod spisovou značkou 3T/202/2012, s účinkami vyhlásenia dňa 6. 12. 2012. Z takto zistených skutočností potom vyplýva, že trestnej činnosti, za ktorú je aktuálne súdený, sa obžalovaný dopustil jednak po vyhlásení (doručení, ktoré má účinky vyhlásenia) trestného rozkazu v konaní Okresného súdu Nové Zámky vedenom pod spisovou značkou 3T/202/2012 a zároveň pred vyhlásením rozsudku Okresného súdu Levice v konaní vedenom pod spisovou značkou 4T/112/2012, ktorým bolo obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody. V takomto prípade teda nejde o súbeh trestnej činnosti, ale o recidívu a neprichádza do úvahy ani uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, ani upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Trestného zákona. Nesprávnosť postupu prvostupňového súdu videl odvolací súd aj v tom, že v rámci dokazovania, ktoré sa vykonávalo za účelom rozhodnutia o treste obžalovaného, nebol oboznámený spis Okresného súdu Levice spisová značka 4T/112/2012, ale bol oboznámený iba samotný rozsudok zo dňa 10. 12. 2018. Úlohou prvostupňového súdu po vrátení veci, bolo pripojiť spisy Okresného súdu Levice spisová značka 4T/112/2012 a Okresného súdu Nové Zámky spisová značka 3T/202/2012, podstatný obsah týchto spisov oboznámiť na hlavnom pojednávaní a znovu vo veci rozhodnúť, pri rešpektovaní vysloveného právneho názoru odvolacieho súdu.

Následne po zrušení veci odvolacím súdom a vrátení prvostupňovému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie, rozhodol prvostupňový súd vo výroku o treste (vzhľadom na to, že výrok o vine nebol napadnutý odvolaním a odvolacím súdom nebol ani zrušený, tento sa stal právoplatným) napadnutým rozsudkom.

Po zabezpečení si spisového materiálu Okresného súdu Levice sp. zn. 4T/112/2012 a Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/202/2012 a ich oboznámením na hlavnom pojednávaní dospel prvostupňový súd k záveru, že u obžalovaného neprichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu, ale treba mu uložiť samostatný úhrnný trest podľa zásad uvedených v § 41 odsek 1 Trestného zákona.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré skutočnosti vzal prvostupňový súd do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. V prvom rade poukázal na to, že obžalovaný bol podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody 02.03.2021, od tej doby vedie riadny život, stará sa o 3 maloleté deti jeho brata, ktorý je vážne chorý a nie je schopný zabezpečiť riadnu starostlivosť o maloleté deti. Jeho družka, matka detí, ušla na neznáme miesto. Ďalej poukázal na skutočnosť, že obžalovaný sa od začiatku priznal k spáchanému skutku, svoje konanie oľutoval a v súčasnosti vedie riadny život, má záujem normálne žiť a nepáchať žiadnu ďalšie trestnú činnosť.

Po preskúmaní spisového materiálu má odvolací súd za to, že pokiaľ prvostupňový súd dospel k záveru, že na nápravu páchatel'a a splnenie účelu trestu postačuje uloženie podmiennečného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom, potom ide o nesprávnu úvahu.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukládanie trestov uvedených v § 34 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Prvostupňový súd správne ustálil existenciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, nakoľko sa obžalovaný k spáchaniu skutku priznal a zároveň vyhlásil, že svoje konanie ľutuje. Rovnako správne súd prvého stupňa ustálil aj existenciu priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, pretože obžalovaný spáchal viac trestných činov, ako aj existenciu priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, pretože obžalovaný už bol niekoľkokrát súdne trestaný. Vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností, bolo potrebné zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Pôvodne uložený trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby na 5 rokov s probačným dohľadom však odvolací súd považuje, vzhľadom na okolnosti prípadu a najmä osobu obžalovaného, za neprimerane mierny, ktorý by nezabezpečil zákonom predpokladaný účel vymedzený v § 34 odsek 1 Trestného zákona, ktorým je nielen zabrániť páchatel'ovi v páchaní ďalšej trestnej činnosti, či vytvoriť mu podmienky pre to, aby v budúcnosti viedol riadny život, ale aj zabezpečiť generálnu prevenciu, t. j. odradiť iných od páchania trestnej činnosti.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol do spáchania predmetného skutku 9 krát súdne trestaný pre rôznorodú trestnú činnosť, odsúdený opakovane vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody, opakovane sa voči nemu uplatnil aj inštitút podmieneného odsúdenia, dokonca bol aj podmienne prepustený, čím mu bola daná možnosť preukázať polepšenie a nápravu, avšak túto možnosť odsúdený nevyužil a opätovne sa dopustil ďalšej úmyselnej trestnej činnosti. Niet prečo sa potom domnievať, že ďalšie podmienené odsúdenie už splní svoj zákonom sledovaný účel. Uloženie podmieneného trestu by vzhľadom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a nemohlo byť vo vzťahu k osobe obžalovaného považované za účinné a dostatočné. Pri druhu trestu bolo potrebné taktiež zohľadniť, že obžalovaný sa dopustil dvoch trestných činov a predmetného skutku sa dopustil len 2 mesiace po vykonaní predchádzajúceho trestu odňatia slobody. Na druhej strane, bolo potrebné vziať do úvahy priznanie obžalovaného ku skutku a jeho oľutovanie.

Na základe vyššie uvedeného, odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a pri posudzovaní konkrétnej výmery trestu odňatia slobody a posudzovaní spravodlivosti ukladaného trestu (pri použití ust. § 38 ods. 4 Trestného zákona prichádzalo do úvahy ukladanie trestu podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona v rozpätí trestnej sadzby od 2 rokov a 4 mesiacov do 5 rokov) uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov, teda na samej spodnej hranici. Takto uložený trest odňatia slobody považuje za primeraný, spravodlivý, zodpovedajúci pravidlám individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom prokurátora, že na zabezpečenie účelu trestu je potrebné uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom uloženie podmieneného trestu odňatia slobody alebo iného alternatívneho trestu, vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho minulosť, neprichádza do úvahy. Doposiaľ uložené alternatívne tresty u obžalovaného nemali žiadny účinok a doposiaľ žiadny z nich nevedol k jeho náprave, preto je potrebné na obžalovaného pôsobiť výchovnými prostriedkami nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o vonkajšiu diferenciaciu výkonu trestu odňatia slobody, odvolací súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch od spáchania predmetného trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.